

udvandes, for at bruge det tekniske Udtryk derfor, idet man nemlig sætter denne procentvise Beregning af Udbyttet i Forhold til Aktiekapitalen kun i Forhold til den virkelig indbetalte Aktiekapital og ikke til en Kapital, som er tilvejebragt ved en Udvandning af Aktierne.

Dernæst er der den Bestemmelse i Lovforslaget, at der af Friaktier skal betales Indkomstskat af Friaktiens hele Beløb. Naar der derimod ved Udstedelsen af nye Aktier betales et Vederlag for Aktierne, saa stiller Lovforslaget det saaledes, at hvis Tegningsretten overdrages til en anden end Aktiens Besidder, bliver det Beløb, han indvinder ved Salget af Tegningsretten, ogsaa at regne til skattepligtig Indkomst, medens for Aktiens Modtager, den, der erhverver Aktien, bliver det saaledes, at hvis Aktien hører til de Aktier, der noteres regelmæssigt paa Børsen, og hvis Vederlaget for Aktien er under Halvdelen af den for Aktien noterede Børskurs, saa vil ogsaa den indvundne Fortjeneste blive regnet til skattepligtig Indkomst.

Dette Lovforslag er beregnet at skulle give Staten omkring 207 Mill. Kr. Om det vil indbringe dette, vilde jeg ikke være sikker paa, naar ikke en enkelt Bestemmelse var inddraget i Lovforslaget, thi Rateskalaen giver ikke den Sikkerhed for Beregningen, som Finansministeriet tidligere havde; naar man kunde anvende den nugældende Beregningsmaade for Indkomst- og Formueskatten med Grupper, kunde man med nogenlunde Sikkerhed beregne Skatteindtægten deraf. Ogsaa fordi man maa lægge den skattepligtige Indkomst til Grund, uden Hensyn altsaa til Fradragene ved Rateskalaen, bliver Forholdet noget forstyrret, og jeg vil ikke med Sikkerhed kunne regne en saa stor Indtægt, som Lovforslaget oprindeligt tilsigtede. Men man har nu i Lovforslaget indført, at ogsaa saadanne Selskaber, som driver Virksomhed i Udlandet, skal betale af den Fortjeneste, der derved indvindes, Skat til Staten i samme Omfang som andre Selskaber, og dér vil man, efter det, man i Øjeblikket kender hertil, kunne mene, at der vil komme et endog overmaade stort Beløb ind i Statskassen. Ved Hjælp af det vil man kunne udfylde, hvad ganske sikkert Rateskalaen vil give mindre i Statskassen end det oprindelige Lovforslag.

Ja, hermed har jeg gennemgaaet Lovforslagene og skal nu meget anbefale dem til Gennemførelse i dette høje Ting. Jeg tør gaa ud fra, at en saadan Gennem-

førelse ikke vil have den Vanskelighed, som saa store Lovforslag ellers plejer, fordi man i Folketinget er enedes om disse Lovforslag, og man er gaaet ud fra, at man ikke alene havde Folketingspartiernes Tilslutning til Ændringsforslagene og til den Affattelse, Lovforslagene nu har faaet, men i Virkeligheden ogsaa havde skaffet Landstingspartiernes Tilslutning gennem Forhandling indenfor Partierne. Jeg maa derfor have Lov til at mene, at Lovforslagenes Gennemførelse her ikke vil støde paa Vanskeligheder. Dette, maa jeg da ogsaa sige, er nødvendigt, hvis Lovforslagene skal blive vedtaget i indeværende Rigsdagssamling og skal blive ophøjet til Lov i saa god Tid, at der overhovedet kan indbringes til Statskassen den Indtægt, som paaregnes gennem Lovforslagene. Jeg har naturligvis ingen Kundskaab om, hvorvidt alle Landstingspartierne fuldt ud kan billige hver Enkelthed i Lovforslagene, men saaledes som de foreligger, maa jeg mene, at de i det hele og store har allerede vundet Partiernes Tilslutning.

Dalsgaard: Ved de store Lønningslove, som jo allerede er vedtagne eller vil blive vedtaget i denne Rigsdagssamling, bliver Statens aarlige Udgifter — ifølge Udtalelser af den højtærede Finansminister ved de store Lønningslovforslags Fremsættelse i dette Ting — forøget med ca. 80 Mill. Kr. aarlig. Det er et meget stort Beløb, og selv om en Del af dette store Beløb ventes at ville blive indvundet ved forøget Udbytte af Statens Virksomheder, Statsbanerne, Postvæsenet etc., er det dog givet, at en meget væsentlig Del af Beløbet vil forøge Statsbudgettets Udgiftsside. Og da vel alle er enige om, at det ikke gaar an at optage Statslaan til Dækning af de Udgifter, her er Tale om, til Lønninger, ikke gaar an at lægge Nutidens Udgifter til Statens Embeds- og Tjenestemænd over paa Fremtidens Skatteborgere, maa der altsaa en forøget Skatteudskrivning til til Dækning af disse forøgede Lønningsudgifter. Det maa derfor billiges, at den højtærede Finansminister gennem Fremsættelse af den Række af Skattelovforslag, som nu er naaet til Behandling her i Tinget, har søgt at skaffe Dækning for de store Lønningsudgifter for i Aar og for næste Finansaar.

Som Lovforslagene nu foreligger, efter at de er undergaaet Behandling i det andet høje Ting, kan jeg under de foreliggende Forhold gaa med til samtlige